R. G. ADAMS

Questo libro composto di libretti
trentanove ha un gran valore.
Il suo piu gran pregio consiste nella
lettera di Cristoforo Colombo in lingua
Spagnola.

Thomas Randolph Adams

The John Carter Brown Library

GIFT OF

Thomas R. Adams

SACERDOTIS ANTONII ACTII, GALARACTII ELEGIA.

MEDIOLANI
Apud Pacificum Pontium.
M. D. LXXII.

FRATER PAVLVS MORIGIVS
MEDIOLANENSIS ORDINIS IESVATORVM
Diui Hieronymi, D. Michaeli Angelo Bartolino, Protophysico Lucensi, ac Oratori Excellentiss.
S. P. D.

CVM Io. Antonius Actius Galaractius Sacerdos Mediolanensis non modò in arte Rhetorica multùm versatus, ac in Philosophica auscultatione non parùm eruditus, verum etiam in poetica magni ac excellentis ingenij creditus, hanc Elegèiam conscripserit in laudem gloriosæ ac admirabilis victoriæ, qua auspicio præsertim Illustrissimi Domini IOANNIS *Austriaci, contra immaneis Turcas potiti sunt Christiani Principes, qui sancta (vt par fuit) fœdera inter se iunxerunt; decreui illicò typis esse excudendam. Cùm igitur mihi exemplar eius Elegeiæ ab eodem authore mihi amicissimo, ac familiarissimo oblatum fuisset, Vt ea maximè oblectarer, (mihi enim mirum in modum arrisit) & cùm à me iterum, atq; iterum perlegeretur, perpetua memoria dignam apud homines poèticæ studiosos fore existimaui. Tibi volui nuncupare, quia scio me rem gratam facturum, tum propter meam erga te summam beniuolentiam, tum propter tuam erga homines impensè doctos pronam voluntatem; quos plena manu (vt dicitur adagio) tibi est in vsu; & tum ob tua erga Religionem meam perpetua beneficia maxima cùm charitate ostensa. Cœterùm ex me author intellexit, te quidem libertatem dicendi amare, sed rogat ipse, vt iudicaudi potius, quàm dicendi libertatem ames, ità tamen, vt ne trutinam (vt prouerbio aiunt) transgressus esse videar is. tuam, & amicorum Valetudinem cura, iterum Vale. Dat.*

Mediolani. VII. Idus Ianuarij.

M. D. LXXII.

RPJCB

SACERDOTIS ANTONII Actij Galaractij Elegeia.

TANDEM Turcigenæ pœnas cum sanguine pendunt,
Et SANCTAE cedit impia relligio.
Quæq; ciebatur bacchato Europa tumultù,
Vnanimis didicit nunc superare Getas.
Vni iam discat Regi seruire Philippo
India, & extremi terra remota poli.
Vt lucem alati mures, ita lumina Turcæ
Aufugiunt Solis, qui nitet, Austriaci.
Gurgite in Ambracio Naupacti ad littora prisci,
Quà bimares medius diuidit Isthmus aquas.
Et quà pontiuagis Epyri prominet undis
Ἄκτιον, atq; apice surgit ad astra suo.
Classibus instructis inita est ubi pugna, refusus
Sanguis & æquoreas erubefécit aquas:
Tristificum tellus Pelopis dedit icta fragorem,
Et strepuit rauco Trinacris ora sono.
Multiplici mortis genere interiêre minaces
Fluctu hostes, flammis, ensibus, atq; metu.
Miscuit hæc cœdes undanti sanguine pontum,
Deerit cæruleus cui sine fine color.
Hostis ubi ingentes uictæ sunt æquore classes,
Oppida magnanimi rumpite clausa duces.
Vos tutos reddunt hæc immortalia facta
A uitio miseræ, quæ perit, inuidiæ.

Ancipiti cursu fortuna incerta uagatur,
Impetite; immanes dum rotat illa Getas.
Nomen Ioannis certatim ad sydera uates
Austriaci referent carmine perpetuo.
Nec non Auriadæ clarissima facta sequacis
Viuent, & Venetûm, tempora donec erunt.
O Regina maris, Venetûm fidissima mater,
Quæ tantis ducibus præmia digna dabis?
Incipe, namq; soles magnos ornare triumphos,
Et semper uiridi cingere fronde caput.
Sacra Deo Hesperij per templa, & strata uiarum
Cantentur, pietas officiosa iuuet.
Numine placato uictricia sunt foris arma,
Plus armis possunt uota, precesq; domi.
It populus templis tota collectus ab urbe,
Et supplex soluit uota, precesq; Deo.
It populo iunctus sapientis & ordo Senatus,
Et dat signa animi mutua uoce sui.
Sacrificûmq; chorus niueo uestitus amictu,
Supplicuas grates fundit ab ore pio.
Ista triumphalis laxat uictoria curas
Mordaceis, & agit signa timoris atri.
Hinc igitur meritò pertentent gaudia mentem,
Gaudia: quæ noscat dulcia tristis anus.
Lætitiæ signum dant omnia: uerna nitescit
Temperies cœli, terra magisq; ferax.
Et circumuolitat tenuis, sine nubibus, aer;
Et magis ignis alit; & magis unda sapit.

Dicat Io uictrix, & Io Romana iuuentus:
Dicamus Pæana, & repetamus Io.
Horribili muros quæ machina concutit ictu,
Quæq; citas torquet ære fremente pilas.
Nunc sine ui resonat festissima murmura reddens,
Et tangunt iactæ lampades astra diu.
Innantûm genus omne, auium genus, & pecus omne,
Gestit aquis, gestit aere, gestit humi.
Felix o latas mundi omniparentis habenas
Summe pater, tantum qui moderaris onus.
Christiadæ cuncti tibi se debere fatentur;
Qui mores hominum corrigis ambiguos:
Viue diu, per te uigeat pax aurea mundo:
Et per te hæreseos impia turba cadat.
Antistes uiden' ut sacra quoq; quilibet æde
Non cesset grato fundere ab ore preces?
Solicitos legere pro tanta classe ministros?
Et cœtus hominum? fœmineosq; choros?
Aeternùm durent iunctissima fœdera dextra,
Hesperijs absint hinc procul Eumenides.
Rex mundi, & plusquam Regnator magne Philippe,
Ne sinito populos damna timere famis.
Neue errare tuas stymphalia monstra per oras:
Et faciant proceres quæ tua iussa uolunt.
Ergo tui heroes trepidis peperêre salutem.
Viuaci ingenio, bellipotente manu.
Inuicti heroes firmissima pectora bello,
Inter Ioannes at prior Austriacus.

Magna Dei cura est: qui uincit fortia quæq;:
Religione pius: iustitiaq; potens.
Et Venetûm quouis genus insuperabile bello,
Cui fuit hoc patriæ gloria dulce mori.
Quis uiuendo mori, & moriendo uiuere nolit?
Hoc genio, atq; manu Veneriusq; uelit.
His & Ioannes Cardonius, atq; Columna,
Et quem semideum Martia Parma dedit.
Quis tua prætereat Mauortia corda Quirine
Quem famæ cupidum nulla pericla mouent?
Quis ue Canaleti uarijs præstantibus armis
Præualidum robur, fulmineamq; manum?
Magnus Ioannes equitum Valletta Magister
Felix, è Melita strinxit abire Getas.
Huic Sandæus opem Getico tulit Aluarus hosti
Notus, qui nulli Marte secundus ijt.
Quis non in bellum uelit his heroibus ire,
Gratia tanta quibus, prosperitasq; uenit?
Non ne Dei iussu uenêre ad classica uenti
Spirantes leuiter? strata marisq; uia est?
Subsidio Auriades cornu quiq; iuit utrique
Altera spes, Turco uel metuenda truci.
Consilio felix heros Ibarra profundo,
Prosper & in bello, cùm ciet arma ferox.
Plurima bella gerit, sed multò plura salubri
Consilio, rex id magne Philippe uiden?
Nomina sunt isthæc acri felicia bello
Grata ducum, cedunt ardua cuncta quibus.

His ducibus coram ſic te religata catenis
Regnator Selymus colla ſuperba gemat.
Iam ſinus Ambraciæ, iam Neritos aſpera ſaxis,
Iam Pelopis tellus, Græcia tota tremit.
Hunc Deus inſignem ſternet feritate Tyrannum,
Rem dabit atq; Aſiæ digne Philippe tibi.
Agmina famoſis Italûm cecidêre ſub armis,
His precioſa magis mors tamen iſta fuit.
Vix Mauſolæi uiuit ſua fama ſepulchri,
At Veneti æterna eſt gloria Barbarichi.
Saluete ò uita Chriſti pro nomine functæ
Felices turbæ: uos pia uita manet.
Saluete heròes magni, qui fortibus auſis
Nacti eſtis certam pro pietate necem.
Et ſaluete duces, uitam quibus abſtulit hoſtis,
Vnà quiq; iaces inclyte miles aue.
Tu potes inferni tibi claudere regna ſeueri,
Et potes à furua tutus abire Styge.
Fama ſuperſtes erit totam diffuſa per orbem,
Et tibi cæleſtis uita fruenda datur.
Audebit de te nil falſi dicere teſtis
Hiſtoria, & ſecli nuntia præteriti.
Quid supereſt? aut quid cenſes pia Muſa ferendum?
Hoc unum, ne ſis, fando, moleſta nimis.
Compoſitas paſcat dulcis concordia menteis,
Lætaq; ſit longo fœdere iuncta manus.

FINIS.

P. Galeſinius pro Illuſtriß. D. Archiepiſcopo, et pro Reuer. P. Inquiſitore.

98-106-22

Non est qui possit resistere voluntati
tue

23

N

VM

I

m

AE.

VM

furis.

J595
N479s
V. I

J595
N479S
V.1

S

Op